

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 10. januar 2022
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Martine Cecilie Lund Frederiksen
Sagsnr.: 2021-0035-0261
Dok.: 2195422

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål D fra Folketingets Finansudvalg den 12. januar 2022.

Samrådsspørgsmål D:

”Hvad er ministerens reaktion på den kritik, som er rejst i forhold til politiets patruljering og overvågningskameraer i Rigsrevisionens beretning 2/2021?”.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Troels Lund Poulsen (V).

[Indledning]

Tak for ordet.

Inden jeg går i dybden med mine overvejelser om Rigsrevisionens undersøgelse, vil jeg gerne understrege, at det fra første færd har været afgørende for regeringen at styrke trygheden i samfundet og få politiet tættere på borgerne.

Vi har bl.a. investeret massivt i opsætning af overvågningskameraer for at give politiet bedre efterforskningsmuligheder og styrke trygheden.

Med den seneste flerårsaftale for politi og anklagemyndighed styrker vi endvidere politiets tilstedeværelse i hele Danmark.

Det gør vi bl.a. med 20 nye nærpolitienheder, 110 ekstra lokalbetjente frem mod 2023 og ca. 100 ekstra patruljevagter á 8 timer om ugen.

Derudover sikrer vi en mere robust politistyrke ved at tilføje 450 ekstra betjente til korpset.

De ekstra patruljer gør det muligt for politiet at være til stede i aften- og nattetimerne eller på andre tidspunkter, hvor det lokale politi vurderer, at behovet er størst.

Regeringen har med andre ord taget væsentlige skridt for at sikre danskernes tryghed.

Og hvorfor nævner jeg det i denne sammenhæng? Det gør jeg, fordi det at sikre tryghed er centralt for mig som justitsminister – og det er bl.a. i det lys, at mine overvejelser om Rigsrevisionens beretning skal ses.

[Rigsrevisionens undersøgelse]

Som det også fremgår af min redegørelse til Statsrevisorerne – som er oversendt til Folketingets Retsudvalg den 20. december 2021 – er jeg nemlig ikke enig i den kritik, som Rigsrevisionen rejser i sin beretning.

Det skyldes, at jeg på en række afgørende punkter er uenig i grundlaget for Rigsrevisionens undersøgelse. Det samme er Rigspolitiet. Det vil jeg redegøre nærmere for i det følgende.

Rigsrevisionens mål med undersøgelsen er at vurdere, om Justitsministeriet har sikret to ting:

1. om politiet udfører målrettet patruljering, og
2. om politiet har placeret overvågningskameraer i det offentlige rum, så kameraerne har den størst mulige effekt på bekæmpelse af utryghedsskabende gadekriminalitet.

[Patruljering]

I forhold til det første punkt om patruljering finder Rigsrevisionen, at politiets patruljering er ineffektiv.

Det når Rigsrevisionen frem til, fordi patruljeringen ikke følger den model for målrettet patruljering, som Rigsrevisionen selv har opstillet i forbindelse med udarbejdelsen af beretningen.

Modellen indebærer, at politiets samlede patruljering skal foregå ved at fordele patruljebilernes tid proportionalt med, hvordan anmeldelserne fordeler sig i politikredsen.

Med andre ord mener Rigsrevisionen, at mange anmeldelser i en større by skal føre til meget patruljeringstid,

mens ingen anmeldelser i et yderområde skal føre til ingen patruljering.

Denne model, som Rigsrevisionen har opstillet, er efter min vurdering for simpel – patruljeringen kan ikke alene planlægges ud fra, hvor der sker anmeldelser.

Når der skal opstilles en model for politiets patruljering, skal der efter min opfattelse tages højde for, at politiets patruljering skal tilgodese beredskabets *samlede* opgaveløsning.

Det er politiets førsteprioritet at have korte responstider ved udrykninger. Dernæst skal politiets ressourcer bruges balanceret i forhold til beredskabets øvrige opgaver, herunder at udføre tryghedsskabende patruljering.

Politiet kan altså ikke kun have fokus på at patruljere i områder med mange anmeldelser. Politiet skal også være tilgængelig for borgere, forebygge kriminalitet, være synlige og tryghedsskabende.

Politiet udfører også efterforskningsbaseret patruljering. F.eks. kan et knivstikkeri mellem personer i bandemiljøet

være udtryk for en spirende bandekonflikt og give anledning til, at politiet i en periode patruljerer massivt i et bestemt område. Dette selvom der måske kun er anmeldt en enkelt sag i det pågældende område.

Rigsrevisionens undersøgelse tager således ikke i tilstrækkeligt omfang højde for det faktum, at politiet skal løse *en række* vigtige opgaver på samme tid.

[Overvågningskameraer]

Så vil jeg rette mig mod overvågningskameraerne. Her konkluderer Rigsrevisionen, at politiet ikke har udvalgt lokationer til opsætning af overvågningskameraer, som har ført til størst mulig effekt på bekæmpelsen af utryghedsskabende gadekriminalitet.

Rigsrevisionens analyse viser, at en mere optimal opsætning af kameraer kunne have dækket ca. 140 pct. flere anmeldelser.

Hvis kameraerne var blevet opsat de steder, hvor der er mest gadekriminalitet, kunne politiet således – ifølge Rigsrevisionen – have opnået mellem 660 og 1.920 flere sigtelser på et år.

Igen har Rigsrevisionen på den måde snævert vurderet politiets indsats ud fra, om kameraerne er placeret dér, hvor der er flest anmelder om gadekriminalitet.

Det har Rigsrevisionen gjort med henvisning til Finanslovsaftalen for 2018. Det fremgår imidlertid også af den aftale, at kameraerne skulle opsættes de steder, hvor der er behov for en tryghedsskabende indsats.

Rigsrevisionens undersøgelse tager således ikke højde for det forhold, at kameraernes tryghedsskabende effekt *også* var en del af de politiske mål, der blev fastsat i Finanslovsaftalen for 2018.

Kameraerne er et meget vigtigt værktøj mod utryghed. Netop derfor er overvågningskameraerne ikke udelukkende opsat, hvor der er flest anmeldelser om gadekriminalitet eller for at skaffe så mange sigtelser som muligt.

De er også opsat med henblik på at skabe tryghed i områder, hvor politiet og kommunerne har fundet det relevant. Denne indsats afspejles ikke i undersøgelsen.

[Afrunding]

Der er således mange hensyn at tage, når politiet skal planlægge og prioritere ressourcerne. Politiets indsats kan derfor ikke anskues ud fra enkelte parametre, men bør tage højde for politiets mange og forskelligartede opgaver.

Jeg mener, at politiet håndterer opgaven med at opsætte overvågningskameraer og patruljere på en tilfredsstillende måde, når man tager politiets samlede opgaveløsning og hensigten bag de politiske aftaler i betragtning.

Jeg er dog enig med Statsrevisorerne i, at det er relevant, at politiet ved opsætning af yderligere overvågningskameraer i efterforskningsøjemed tager højde for den viden, der foreligger om kameraernes effekt. Rigspolitiet vil inddrage denne viden ved fremtidige beslutninger om opsætning af overvågningskameraer.

Mine overvejelser af kritikken ændrer selvfølgelig ikke på mit og regeringens store fokus på at sikre danskernes tryghed i samfundet. Det er fortsat en af regeringens absolutte topprioriteter.

Tak for ordet.